ISIDORUS HISPALENSIS
12. bis 13. Jh.
Seite 82r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26503
Copyright: Admont, Benediktinerstift

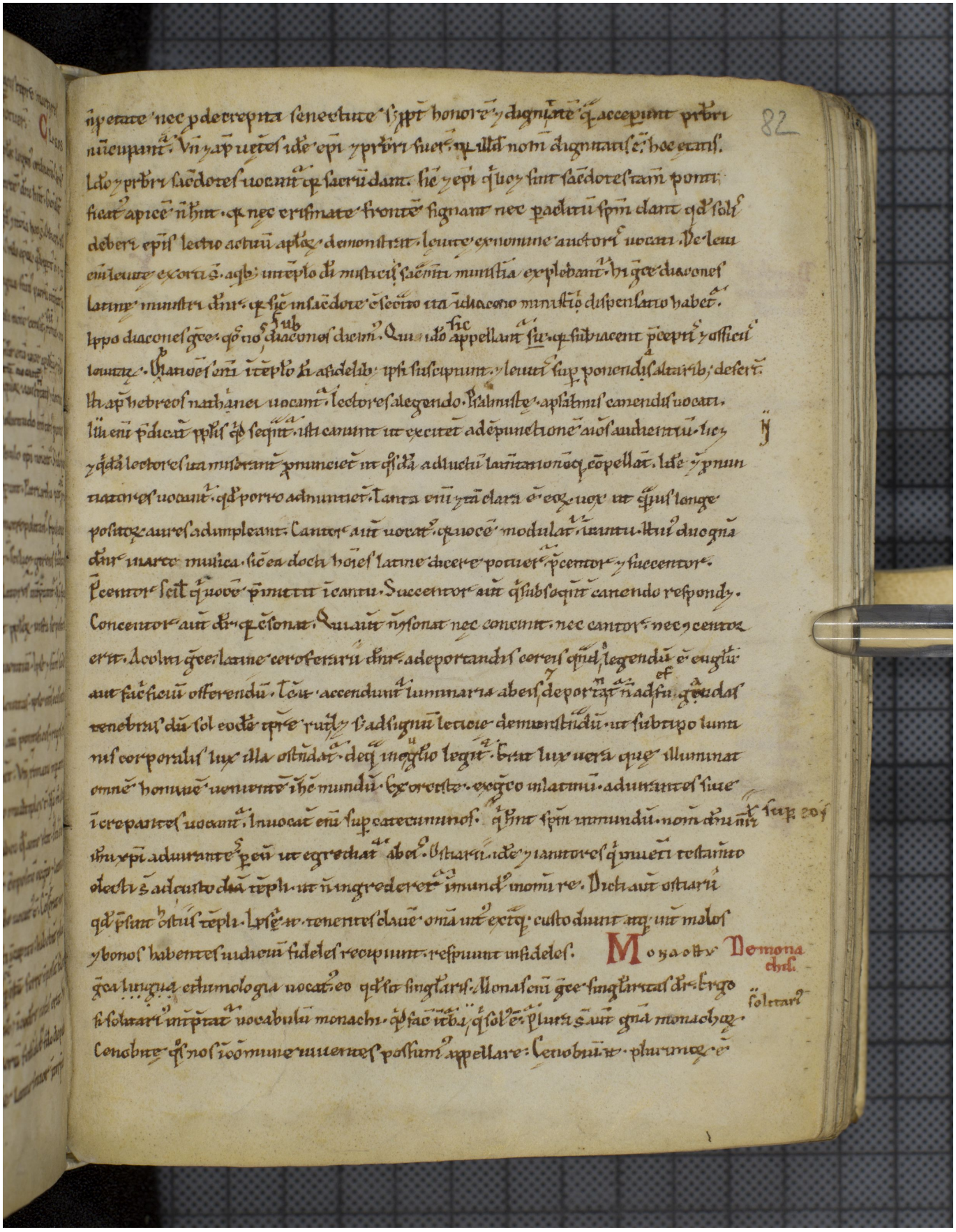

82

ñ ætate nec pdecrepita senectute s̄ ꝓpt̄ honorē ⁊ dignitatē q̄ accepiunt prbri
nuncupant. Vn ⁊ ap̄ uetes idē epi ⁊ prbri fuer. q̄ illa nomi dignitatis ē. hoc erant.
Ldo ⁊ prbri sacēdotes uocant q̄ sacrū dant. sic ⁊ epi q̄ uoc ⁊ sunt sacēdotes tam ponti
ficat apicē ñ hnt. q̄ nec crismate frontē signant nec pacem spm dant qd solis
deberi epis̄ lectio actuū ap̄lī ⁊ demonstrat. leuite ex nomine auctoris uocati. De leu
ui leuite ex ori ē. aqb; in tplo dī mysteriis sacrīs ministria explebant. hi gre diacones
latine ministri dicunt. q̄ sic in sacēdote ē sacrifico ita in diacono ministrio dispensatio habet.
Ippo diacones gre. qō no hub diaconos dicim. Qui ido sic appellant sic. q̄ subiacent pceptis ⁊ officiis
ecclie. Planores enī in tplo ⁊ a fidelib; ipsi suscipiunt. ⁊ leuiti sup ponendis altaribus deseruiunt
ap̄ hebreos nathanei uocant. lectores a legendo. Psalmiste. a psalmis canendis uocati.
Hii enī p dicat ppli q̄ sequit. uti cantent ut exercet ad punctione aos audientiū. Sic ⁊
q̄dā lectores ita instituant pnunciet ut q̄ sida adiuncti lanitationoq; eo pellat. Ide ⁊ pnun
tiator ē uocant. qd porro admuniet. Tanta enī ⁊ tā clara ē eoq; uox ut q̄ius longe
positoq; aures adumpleant. Cantor aut uocat. q̄ uocē modulat. Iuentu. Itū duo quā
dam uarie musica. sic ea doctis hoies latine dicere poterit. p̄centor ⁊ succentor.
Precentor scit q̄ uocē p̄mittit in cantu. Succentor aut q̄ subsequit canendo respondet.
Concentor aut dicit q̄ ēsonat. Qui aut ñ sonat nec concinit. nec cantor. nec ⁊ centor
erit. Acolui gre latine ceroferarii dicunt. ad portandis ceres q̄ ad legendū ē euglū
aut sacrificiū offerendū. Ceri accendunt luminaria abeis. deportant ñ ad fu. q̄ ad
tenebris dū sol occidit ꝓpre ruti ⁊ ad signū leticie demonstrandū. ut subtrpo lumi
nis corporalis lux illa ostendat. deq; meglio legit. Erat lux uera quē illuminat
omnē hominē uenientē in hē mundū. Exorcista. exorco in latinū. adiuratores siue
increpantes uocant. Inuocat enī sup catecumenos. q̄ hnt spm immundū. nom dni nri sup 204
ihu xpi adiurantes p̄ eū ut egrediat ab eis. Ostiarii. idē ⁊ iantores q̄ uueri testamento
electi ad custodiā tēpli. ut ñ ingrederet ē immundi nomi re. Dicti aut ostiarii
q̄ p̄sint ostiis tēpli. Ipse ⁊ tenentes claue omia ut ex eo custodiunt. ut malos
⁊ bonos habentes iudicii fideles recipiunt. respuunt infideles. Monachus. Demonachus.
gra lingua etimologia uocat. eo q̄ sit singularis. Monachi gre singlares dicunt. Ergo
si solitari interpretat uocabulū monachi. q̄ sac ītēbat. q̄ sol ē. Plures aut q̄ monachi
Cenobite q̄ nos ī commune uiuentes possum appellare. Cenobium ⁊ plurimq; ē
solitari